

[1992 பிப்ரவரி 10]

(இ) பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்த சட்டங்களின் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1992.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1992ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்த சட்டங்களின் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 2/1992) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும் என்று மாண்புமிகு கல்விமைச்சர் கோருவார். மாண்புமிகு கல்விமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்த சட்டங்களின் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 2/1992)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த சட்ட முன்வடிவும் இதே பொருள் பற்றியதுதான். தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துப் பல்கலைக் கழகம் என்ற சட்டமுன்வடிவு பற்றியது. எனவே, இதில் பேசுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இரண்டு பொருள் பற்றியும் சேர்த்தே பேசலாம். கடைசியில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதற்கு பிறகு அடுத்த சட்டமுன்வடிவு முன்மொழியப்பட்டு அது தொடர்ந்து வாக்கெடுப்பிற்குக் கோரப்படும். திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக துணை வேந்தர் திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே நான் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்களில் துணைவேந்தர் தேர்வுக்காக 3 பேர் கொண்ட குழு அமைக்கப்படுகிறது. ஒருவர் அரசு சார்பாகவும் மற்றொருவர் ஆட்சிக் குழு சார்பாகவும், இன்னொருவர் பொதுக் குழு சார்பாகவும் 3 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்த 3 அறிஞர்களும் பல கூட்டங்கள் நடத்தி பல பெரிய அறிஞர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாறு அவர்களுடைய கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து 3 பேர் கொண்ட பட்டியலை துணை வேந்தரை இந்த 3 பேரிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வேந்தர் அவர்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் உள்ள மூன்று பேர்களுமே தகுதியில்லை என்று வேந்தர் அவர்கள் நினைப்பார்களேயானால், அதை ரத்து செய்துவிட்டு மறுபடியும் இன்னும் மூன்று பேரை அனுப்புவார்கள் என்று கேட்பதற்காக இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

* 4—2—1992 ஆம் நாளிட்ட அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1992 பிப்ரவரி 10] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான செயல் என்று நான் கருதுகிறேன். 3 பேர் கொண்ட பட்டியலைப் போடுவது என்பதே கடுமையானது. நானும், நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களும் 1977-80 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் இருந்தபோது நாங்கள் இருவரும் மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் குழு பொதுக் குழு அங்கத்தினர்களாக இருந்தோம்.

முற்பகல் 11-35

அவர்கள் ஆட்சிக் குழு உறுப்பினராக இருந்தார்கள். நான் பொதுக்குழு உறுப்பினராக இருந்தேன். நாங்கள் எல்லாம் அப்போது பெரிய அறிஞர்களையெல்லாம் அதாவது வைஸ்-சான்ஸலர் செலக்ஷனுக்கு கமிட்டி போடுகின்றபோதே, அந்தக் கமிட்டிக்கு வருகின்றவர்களையே பெரிய அறிஞர்களாக நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். பிறகு அவர்கள் பல நாட்கள் கூடி உட்கார்ந்து சிறந்த தேர்வுகள் செய்து அனுப்புவார்கள். அதை மறுபடியும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொரு 3 பேர்களை அனுப்புகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. தனியார் கல்லூரிகள் எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலே நம்பர் கேட்பார்கள். தன்னுடைய ஆள் வருகிறார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பாலகிருஷ்ணன். நாம் இருக்கின்ற காலத்தில், நீங்களே சொன்னீர்கள், நல்ல அறிஞர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்று. இப்போது அப்படியில்லை என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் இப்படி ஒரு சட்டமுன் வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, அப்போது நடந்ததையே இப்போது உதாரணமாகக் காண்பிப்பது என்பது நீங்கள் சொன்னதைப்போல, அப்படிப்பட்ட அறிஞர்கள் வராத போது இப்படி வருகிறது.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதும் கூட அப்படி வராது என்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், இது ஜனநாயக நாடு. ஒரு குழு தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியவர்களை இவர்கள் சரியில்லை என்று ஒதுக்குவது ஜனநாயக விரோதமான செயல் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் தேவையில்லாதது என்பதை மிக வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்.

பல்கலைக் கழகங்களுக்கு ஏராளமான வேலைகள் இருக்கின்றன. இப்போது துணை வேந்தராக வருபவர்கள் 3 ஆண்டுகள் இருக்கப் போகிறார்கள். சரியாக இல்லாவிட்டால் வேறு ஒரு துணை வேந்தரை அடுத்த ஆண்டு நியமித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்காக ஒரு சட்டத்தை இயற்றி வேந்தர் அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது தேவையில்லாதது

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1992 பிப்ரவரி 10]

வேலை என்று நான் கருதுகிறேன். பல்கலைக் கழகங்களில் இன்று நடக்கின்ற வேலைகள் அனைத்தும், கல்லூரிகள் செய்கின்ற வேலைகளைத்தான் அவர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது, ஆசிரியர்களை நியமிப்பது, உரிமைப் போராட்டங்கள் நடத்துவது மூடல் வேலைகள் செய்வது என்ற பணிகளைத்தான் இப்போது பல்கலைக் கழகங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆராய்ச்சித் துறையில் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான சட்டங்களை நாம் உருவாக்க வேண்டும். இன்று நம்முடைய தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரை ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்.-ல் ஒருவர் கூட பாஸ் பண்ணுவதில்லை என்ற நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் எல்லாம் பழைய காலத்தில் வந்தவர்கள். இப்போது எல்லாம் நம் ஆட்கள் யாருமே வருவதில்லை என்ற மிக மோசமான சூழ்நிலையில் நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றைச் செம்மையாக, சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

பி.எச்.டி. என்று வருபவர்கள் கூட நல்ல அறிவு படைத்தவர்களாக வருகிறார்களா என்று இன்று சந்தேகம் எழுகின்ற அளவிற்கு பி. எச். டி.-யைச் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்களைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆகவே, திறமையான சட்டங்கள், திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. திறமான புலமை எனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும் என்று நம்முடைய பாரதியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த பாரதியார் பெயரிலுள்ள பல்கலைக் கழகத்திலே கூட நல்ல ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுவதில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதோடு நம் பல்கலைக் கழகங்களில் போடுகின்ற விதிகள், உத்தரவுகள் அத்தனையும் கோர்ட்டு வரையிலே சென்று அடிபட்டுப் போகின்றன. கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்ல நேரிடுவதால் இப்போது யூனிவர்சிட்டிகள் ஏராளமான செலவுகள் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, நல்ல திருத்தங்களை உருவாக்கி சிறப்பான முறையில் நம்முடைய பல்கலைக் கழகங்கள் நடந்து வருங்காலத்தில் கல்வியில் பழையபடி நம்முடைய தமிழகம் இந்தியாவில் தனித்து சிறப்பாக நிற்கிறது என்கின்ற பெயர் பெறுகின்ற அளவிற்குப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நல்ல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து திறமான கல்வியினை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறி அமர்கின்றேன். வணக்கம்.

1992 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வே. தம்புசாமி.

திரு. வே. தம்புசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தமாக இங்கே கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டமுன்வடிவு தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். காரணம் துணைவேந்தர் நியமனத்திற்கு 3 பேர்களைக் கொண்ட நபர்களைத் தேர்வு செய்வதற்கு ஒரு குழு தேர்வு செய்யப்படுகிறது. அந்தக் குழு தேர்வு செய்வதற்கு முன்னாலேயே திறமையானவர்கள், தகுதியானவர்கள், எதிர்காலத்திலே தேர்வுகளைச் சிறப்பாக நடத்தக்கூடியவர்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் தேர்வு செய்யப்படுகிறது. அப்படி தேர்வு செய்யப்பட்ட அந்தக் குழுவைக் கலைப்பது என்பது பொருத்தமானதாக இருக்காது. அந்த வகையிலே அது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானதாக இருக்கும். எனவேதான் இந்தத் தேர்வையே பின்பற்ற வேண்டும். அதனாலே இந்தக் கலைப்பு என்பது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் 11-40

அதேநேரத்தில் இதற்கு ஒரு சட்டமுன்வடிவு கொண்டு வந்திருப்பதைப் போல தமிழக அரசு இன்னும் தனியார் கல்லூரிகள், மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தக்கூடிய கல்லூரிகள் இவைகளிலே ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொன்னால் இன்றைக்கு கிருத்துவக் கல்லூரியில் 3 ஆசிரியர்களை வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். அது இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு முழுவதும் பிரச்சினையாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அதிலே ஒரு நல்ல தீர்வு காணவேண்டுமென்று தமிழக அரசு முயற்சித்திப்போது தங்களுக்கு இருக்கிற சுய உரிமையைப் பயன்படுத்தி நீதிமன்றத்திலே தடை வாங்கி அதிலே தலையிட்டு தீர்வு காணமுடியாத ஒரு நெருக்கடியை இன்றைய தினம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏற்படுத்தியிருப்பது ஒரு மைனாரிட்டி சமூதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தக்கூடிய கல்லூரிக்கும் தமிழக அரசுக்கும் ஒரு சவாலாக அது அமைந்திருக்கிறது. என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். தமிழக அரசு அந்தக் கல்லூரிகளை நடத்துவதற்கு பல கோடி ரூபாய் மானியம் வழங்குகிறது. அந்த மானியத்தைப் பெற்று நடத்தக்கூடிய தனியார் கல்லூரியாக இருந்தாலும், மைனாரிட்டி சமூதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தக்கூடிய கல்லூரியாக இருந்தாலும் நியாயமான தீர்வுகளை, கோரிக்கைகளை ஏற்று தமிழக அரசு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பில்லின் ஸ்கோப்பை ரொம்ப தாண்டி போய்விடக்கூடாது. பில் ஸ்கோப் துணைவேந்தர் தேர்வு செய்வதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 பிப்ரவரி 10]

குழு தேர்வு செய்த 3 பேரை நிராகரித்துவிட்டு இன்னொரு 3 பேர் கேட்கலாம் என்பதுதான் அந்தத் துணை வேந்தர் தேர்வு பற்றி கொஞ்சம் தாண்டிக் கூட போய் பேசிக் கொண்டு இருக்கலாம். அதை விட்டு மைனாரிட்டி நிறுவனத் தைப்பற்றிப் போகும்போது இதற்கும் அதற்கும் தொடர்பு இல்லாததாகப் போய்விடும். ஏன் என்றால் உங்களைப் போன்ற மூத்த உறுப்பினர்கள் அப்படித் தொடர்பு இல்லாமல் பேசக் கூடாது. மற்ற புது உறுப்பினர்கள் பேசினால் கூட பரவாயில்லை.

திரு. வே. தம்புசாமி : தலைவர் அவர்களே, இது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது. ஆகவே, இந்தக் குழு வேண்டாம். ஏற்கனவே உள்ள குழுவைக் கலைத்துவிட்டு வேறு ஒரு மறு குழுவை நியமிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவு ஏற்கனவே ஆளுநர் அவர்கள் 3 பேர் கொண்ட பட்டியலிலிருந்து துணை வேந்தரை தேர்வு செய்தார்கள். அந்த 3 பேர் கொண்ட பட்டியலைத் தயாரிப்பதற்கு ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருந்தது. குழுவிலே ஒருவர் ஆளுநர் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர், இன்னொருவர் சிண்டிகேட்டிலே தேர்வு செய்யப்படுகிறார்; இன்னொருவர் செனட்டால் தேர்வு செய்யப்படுகிறார். இதிலே பொதுவாக ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுபவர் தான் முதலிடம் வகிக்கிறார். எனவே, துணை வேந்தராக பரிந்துரை செய்யப்படுவர்களில் முதல் பெயர் ஏற்பு உடைய பெயராக இல்லாவிட்டால் கூட அடுத்த 2 பெயர்வருந்து யாராவது ஒருவர் பெயரை ஆளுநர் அவர்கள் தேர்வு செய்து வந்தார். இவர்களைத் தவிர்த்து வேறு எவரையும் நியமிக்க இப்போதுள்ள சட்டத்தில் இடமில்லை. ஏன் என்றால் அது அவசியம் இல்லை என்று முன்பு கருதப்பட்டது. காரணம் ஆளுநரால் சிபாரிசு செய்யப்படுபவர் அந்தக் குழுவிலே இருக்கிறார். எனவே, அவர் பரிந்துரை செய்யப்படுகிற பெயர், மற்றும் 2 பெயர்கள் இருக்கிற காரணத்தால் 3 பெயர்களில் ஒரு பெயர்தான். ஏதோ ஒரு பெயர் எடுக்க முடியும் என்ற எண்ணம் இருந்தது.

முற்பகல் 11-45

ஆனால் இப்போது ஏதோ ஒரு புதிய சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. அந்தப் புதிய சூழ்நிலை என்ன என்பதை சட்டமுன்வடிவினுடைய விளக்கக் குறிப்பில், அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்க வேண்டும். அப்படி குறிப்பிட்டு இருந்தால் இவ்வளவு பிரச்சனை

1992 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

சினை வந்து இருக்காது. அதனால்தான் நண்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூட இப்போது நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னார். ஏன் என்றால் அதில் விளக்கக் குறிப்பில் விளக்கம் இல்லை. விளக்கக் குறிப்பில், புதிய சூழ்நிலை என்ன ஏற்பட்டது, இந்த சட்டமுன்வடிவு ஏன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. என்ன திருத்தம் தேவை என்பதெல்லாம் விளக்கப்பட்டு இருக்குமானால் நிச்சயமாக அது பயனுள்ளதாக இருந்து இருக்கும். எனவே, எதனாலே ஏற்பட்டது என்று புரிந்து கொள்ளாத காரணத்தால்தான் அப்படி ஒரு கேள்வியே இந்த அவையில் இன்றைய தினம் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு துணை வேந்தரை நியமிப்பதற்கு பல்வேறு காலங்களில், பல்வேறு நேரங்களில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. அதனால் நிர்வாகம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதாக அனைவரும் குற்றம் சுமத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, புதிய துணை வேந்தர் பொறுப்பு ஏற்கும் வரை ஏற்கனவே பதவியில் இருக்கும் துணை வேந்தர் அவருடைய பதவிக் காலம் முடிந்தாலும் தொடர்ந்து பணியாற்ற ஏற்ற வகையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும்.

இன்னும் ஒன்று துணை வேந்தர் பதவிக் காலம் 3 ஆண்டுகள் என்பது மிகவும் குறைவு. இந்த குறுகிய காலத்திற்குள் புதுமையைப் புகுத்தலோ, ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலோ அவர்களுக்கு அவகாசம் இருப்பது இல்லை. எனவே அவருடைய பதவிக் காலத்தை 3 ஆண்டுகள் என்பதை 5 ஆண்டுகள் என்று மாற்றுகிற வகையில் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்னடிகேட் போன்ற அமைப்புகளில் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றும் மூத்த பேராசிரியர்களோ, லீடர்களோ அங்கம் பெறும் வகையில் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செனட், சின்னடிகேட் போன்ற அமைப்புகளில் பதவியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களைத் தவிர தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் தற்போது இல்லை என்ற நிலை மாற வேண்டும். பல்கலைக்கழகத்தினுடைய துறைத் தலைவர்கள் நியமிக்கப்படும்போதும் அந்தத் துறைகளில் தகுதிவாய்ந்த பேராசிரியர்களை விட்டுவிட்டு போதுமான தகுதி இல்லாத வெளியார்களைக் கொண்டு வந்து திணிக்க முயற்சிகள் சில வேளைகளில் கையாளப்படுவதாக குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து அனுமதிப்பதிலும் ஒரே மாதிரியான முறை இல்லாமல் இதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாக புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 பிப்ரவரி 10]

சென்னை, கல்கத்தா, பம்பாய் இந்த 3 பல்கலைக் கழகங்களுக்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு (Red brick Universities) என்று சொல்லுவார்கள். ஆகஸ்போர்டு போல கேம்பிரிஜ் போல இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டதாக ஒரு தனி சிறப்புப் பெயர் அந்த பல்கலைக் கழகங்களுக்கு உண்டு. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் ஒரு சிறப்பு பெயர் உண்டு; ஒரு நல்ல பெயர் உண்டு. இந்த (Red Brick Universities) 3 பல்கலை கழகங்களையும், இந்திரா காந்தி அவர்கள் இருந்தபோது, 'நேஷனல் யூனிவர்சிட்டிஸ்' என்று அறிவிக்க ஒரு திட்டம் இருந்தது. அன்றைய தினம் திரு. ஜோதிபாசு அவர்கள் அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த காரணத்தால் மாநிலத்திற்குள்ளே மேலாண்மைப் போய்விடும். எனவே நான் இதை ஆதரிக்க மாட்டேன் என்று அவர் எதிர்ப்பு தெரிவித்த காரணத்தால் அன்றையதினம் அது கைவிடப்பட்டது என்றாலும் கூட சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை 'சென்ட்ரல் யூனிவர்சிட்டியாக' மாற்றும் திட்டம் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். இதனால் நிறைய மானியம், நமக்கு கிடைக்கும். அப்போது வளர்ச்சிக்கு வழி பிறக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நம்மிடம் போதுமான நிதி இல்லை எனவே நிறைய நிதி வருவதை நாம் விட வேண்டியது இல்லை. இப்போது நிறைய பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. எனவே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை 'சென்ட்ரல் யூனிவர்சிட்டியாக மாற்ற வேண்டுமென்று பரிசீலிப்பதில் தவறு இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போதுள்ள சிறப்பான நிலையிலிருந்து சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் இறங்கி விட்டதாக ஒரு கருத்து பரவலாக நிலவுகிறது. பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தில் கல்வித் தகுதியில், தரத்தில் தேர்வில் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு உயர்வதற்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். எல்லா பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஒரே மாதிரி சட்டத்தை இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்கலைக்கழகங்களிலும், பல்கலைக் கழகங்களுக்கு உட்பட்ட கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் தரத்திலிருந்து மிகவும் இறங்கி செயல்படுவதாக நிறைய புகார்கள் வருகின்றன. உதாரணமாக தேசியக்கொடியை அவமதிக்கும் வகையில் தேசியத்தை, ஒருமைப்பாட்டை கேவலப்படுத்தி தீங்கு ஏற்படுத்தும் வகையில் ஒரு சில பேராசிரியர்கள் கவிதை புனைகிறார்கள். தேச விரோத இயக்கங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஒருவர் திருச்சியில் ஒரு கருத்தரங்கில் பேசும்போது நமது முதலமைச்சரையும், குடியரசுத் தலைவரையும் ஜாதியின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு மிகவும் கீழ்த்தரமாக பேசி பரபரப்பை உண்டாக்கியிருக்கிறார். பரபரப்பான அந்தச் செய்திகள்

1992 பிப்ரவரி 10] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

எல்லாம் பத்திரிகையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவர் ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு நெருக்கமானவர் என்று கூறப்படுகிறது. அவரோடு ஒத்த கருத்து கொண்ட ஒருவரே துணை வேந்தராக நியமிக்கப்பட்ட காரணத்தால் அவர் மீது இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதுபோன்ற புகார்களுக்கு இடம் இல்லாமல் வருங்காலத்தில் நம்முடைய பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்குவதற்கு அரசு அனைத்தும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்,

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்த சட்டங்களின் திருத்த சட்டமுன்வடிவு குறித்து மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தம்புசாமி அவர்களும் இந்த சட்ட திருத்தம் தேவையற்றது என்பதை மட்டும் சொல்லாமல் இது ஒரு ஜனநாயக விரோதமானது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால் அவர்கள் தலைமையில் கீழ்ப்பணியாற்றுகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்..

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காரணத்தை நீங்கள் குறிப்பிட்டு இருப்பீர்களானால் நிச்சயமாக எந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த சட்ட திருத்தம் வருகிறது என்பதை அவரும் புரிந்து கொண்டிருப்பார். அதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் இதிலே எதிர்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏதோ ஒரு புதிய சூழ்நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால்தான் இந்த சட்ட திருத்தம் வருகிறது. எனவே, அதற்கான காரணத்தை நீங்கள் சட்ட முன்வடிவிலேயே அதனுடைய நோட்டிலே விளக்கியிருக்கலாம்; எக்ஸ்பிளனேட்டரி நோட்டிலே விளக்கியிருக்கலாம்; இல்லாவிட்டால் நீங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்கும்பொழுதாவது அதை விளக்கியிருக்க வேண்டும். அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

முற்பகல் 11-50

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள்

[திரு. இராம வீரப்பன்] [1992 டிப்ரவரி 10]

தெரிவிக்கிற கருத்து, முறையாக அவர்கள் பெற வேண்டிய கருத்தை, அரசாங்கத்திடத்திலேயிருந்து பெறுவதற்காகத் தெரிவிக்கப்படுகிற கருத்துக்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை.

ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும் அதைத் தெரிவித்திருக்கலாம். இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்று அவர் முடிவு எடுத்து விட்டதனால் தான் அந்தக் காரணவிளக்கங்கள் தெரியாததினால் தான் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று சொல்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு அவர்களுக்கும் சேர்த்து பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினரவர்கள் தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான ஒரு காரியம் என்றால் அது இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கே வராது. இந்தச் சட்டமன்றம்தான் ஜனநாயகத்தையே உருவாக்குகிறது. இந்தச் சட்டமன்றம்தான் ஜனநாயகத்தினுடைய சூழ்நிலையாக இருக்கின்ற தீர்மானங்களைப் பெற்றுத் தருகிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டமன்றத்தின் முன்னாலே விவாதிக்கப்படுகிற ஒரு கருத்து, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்று நாமே சொன்னால், நாம் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான கருத்துக்களை இங்கே நிறைவேற்றுவதற்காக இருக்கிறோமோ என்கிற ஒரு தவறான கருத்துகூட வந்து விடும்.

இன்னும் இதில் ஒன்றை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உங்கள் மூலம் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இதைப்போன்ற ஒரு சட்டமுன்வடிவு, சென்ற கூட்டத் தொடரில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அது, டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகத்தின் தொடர்பாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அதிலே ஒரு சிறிய வார்த்தை திருத்தங்கள்—டெக்னிக்கல் கரெக்ஷன்ஸ் என்று சொல்கிறார்களே அப்படிப்பட்ட சில வார்த்தை திருத்தங்களோடு மாண்புமிகு மக்கள்-நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே அதை அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் தொடர்பாகத்தான், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மற்றப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டத் திருத்தம் வேண்டும் என்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன்.

1992 பிப்ரவரி 10]

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

தமிழ் நாட்டிலே 10 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. பொதுப் பல்கலைக் கழகங்கள், மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம், வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்களைத் தவிர, இந்தப் பத்து பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் தனித்தனி சட்டங்கள் இயற்றப் பட்டிருக்கின்றன.

அதிலே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மிகப்பழமையான சட்டம். அதற்குப் பிறகு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம். அதற்குப் பிறகு மதுரை-காமராஜர் பல்கலைக் கழகம். நம் முடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே தோன்றிய பல்கலைக் கழகங்கள். ஆகவே, இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு வகையான சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

துணைவேந்தர் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையிலேகூட, மற்றப் பல்கலைக் கழகங்களிலேதான் இந்த மூன்று உறுப்பினர்களைத் தேர்வு செய்கிற முறை ஒரு மாதிரியாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஆளுநர் ஒருவரை நியமிக்கிறார்; வேந்தர் என்கின்ற அந்த உரிமையில், அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சிண்டிகேட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய செனட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

சில பல்கலைக் கழகங்களில் அப்படிப்பட்ட முறைகளிலேகூட மாறுதல் இருக்கிறது. குறிப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில், அதனுடைய இணைவேந்தர் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களுக்கெல்லாம் இணைவேந்தராகக் கல்வியமைச்சர் இருக்கிறார். ஆனால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, அதனுடைய நிறுவனர் என்கின்ற வகையில் அந்த வாரிசாக வருகிற அந்த நிறுவனத்திற்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கிற உரிமை படைத்தவராக இருக்கிறவர்தான் இணை வேந்தர். அங்கே இந்த மூன்று பேர் கொண்ட குழு நியமிப்பது இல்லை. இணை வேந்தர்தான் மூன்று பேர் கொண்ட பட்டியலைத் தருகிறார். அதை வேந்தர் முடிவு எடுக்கிறார். அதிலே அரசாங்கத்திற்குத் தொடர்பு இல்லை. இதிலே கூட அரசாங்கத்திற்குத் தொடர்பு இல்லைதான்.

காரணம், தன்னாட்சி உரிமை பெற்றதாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் திகழ வேண்டும் என்பதற்காக வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் 140 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இயற்றப்பட்ட சட்டங்களையொட்டித் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இங்கேகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள், நான் சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே தெரிவித்திருக்கிறேன், இப்படித் தனித்தனி

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1992 பிப்ரவரி 10]

பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் தனித்தனி வகையான சட்ட திட்டங்கள் இருப்பது நடைமுறைக்குச் சில நேரத்திலே சங்கடங்கள் விளைவிக்கின்றன. நியாயமான நிர்வாகத்தை நடத்த முடியவில்லை, அரசாங்கத்திற்கு இங்கே பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அங்கே நிதி தேவை என்றால் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. பல்கலைக் கழகங்களின் எல்லா சுகதுக்கங்களிலும் அரசாங்கம் பங்குபெற வேண்டிய சட்டபூர்வமான கடமையும் இருக்கிறது. மக்களுடைய தேவையையொட்டி கடமையும் இருக்கிறது. ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிர்வாகத்திற்குள்ளே அரசாங்கம் நுழையக் கூடாது, அரசு நுழைந்தால், அது தன்னாட்சி உரிமையை மீறிய செயல் என்று பேசப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

முற்பகல் 11-55

இங்கே நீங்கள் சில பல்கலைக் கழகங்களினுடைய நடவடிக்கைகளைக் குறித்துப் பேசினீர்கள். பேராசிரியர்களினுடைய நிலைமைகளைக் குறித்துப் பேசினீர்கள். துணை வேந்தர்களுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் சொன்னீர்கள். அதற்கு பதிலளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு கல்வியமைச்சருக்கு இருக்கிறது. அது இணை வேந்தர் என்ற தகுதியிலே அல்ல; கல்வியமைச்சர் என்ற தகுதியிலேதான் இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றி உள்ளே நுழைந்து விசாரணை செய்யவோ அல்லது மாற்றுவதற்கோ அல்லது நீக்குவதற்கோ கல்வியமைச்சருக்கும் அதிகாரம் இல்லை, அரசாங்கத்திற்கும் அதிகாரம் இல்லை. இத்தகைய சிக்கல்கள் எல்லாம் நெடுங்காலமாக இருக்கிற காரணத்தால் தான், இதற்கெல்லாம் பொதுவாக ஒரு சட்டத்தை (Common Law for the Universities) என்று மிகவிநைவிலே கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக கல்வித் துறையிலே அனுபவம் பெற்ற ஓய்வு பெற்ற அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து, அவர் அதற்கான சட்டமுன் வடிவைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அநேகமாக, அடுத்த கூட்டத்தொடரிலே அது நிறைவேற்றப்படும். அப்படி ஊருகிறபோது இப்போது இருக்கிற இந்தக் குறைகளும் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடும் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைத்தவிர, வேறொன்றையும் நீங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினீர்கள்; சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு பேராசிரியர், திருச்சியிலே ஏதோ ஒரு கருத்தரங்கத்தில் கவியரங்கத்தில் ஏதோ ஒரு கவிதை பாடியதாக. அதுபற்றிய தகவல் அரசுக்கு வரவில்லை. பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த பாடப் புத்தகங்களில், இப்படிப்பட்ட சில குறிப்புகள் இருந்ததை உடனே சுட்டிக்காட்டி அவைகளெல்லாம் நீக்கப்

1992 பிப்ரவரி 10]

[திரு. இராம் வீரப்பன்]

பட்டிருக்கின்றன. இதனுடைய அடிப்படைக் காரணமே, கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக, துரதிருஷ்டவசமாக, விபத்தரக தமிழகத்திலே அமைந்த ஒரு ஆட்சியின், விவளவாக அந்த சக்தியை வைத்து கொண்டு அவர்கள் தூண்டிவிட்டு அதன் பலனாகத்தான் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அல்லது பள்ளி ஆசிரியர்கள் இப்படிப்பட்ட கவிஞர்களுக்கெல்லாம்கூட எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம்; எதை வேண்டுமானாலும் பாடலாம் என்கிற தைரியம் வந்து விட்டது. அரசாங்கத்தில் பணிபுரிந்து கொண்டு அரசாங்கத்தில் ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, மாணவர்களுக்கு கல்வி போதுகிற வேலையைத் தவிர, மற்ற வேலைகளையெல்லாம் அவர்கள் செய்யலாம் என்கிற ஒரு தைரியம் அந்த இரண்டாண்டு காலத்திலேதான் ஏற்பட்டுவிட்டது. அது தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் காலத்தில் நிச்சயமாகக் கட்டுப்படுத்தப்படும். கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது ஜனநாயக விரோதம். ஜனநாயக விரோதம் என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினோமே, அதை எத்தனை முறை திருத்தியிருக்கிறோம்? அது ஜனநாயக விரோதமா? இன்றைக்கும் திருத்திக் கொண்டிருக்கிறோமே, அது ஜனநாயக விரோதமா? நாமே ஒரு சட்டத்தை உருவாக்குகிறோம். இன்னும் சொல்லப்போனால் இது செல்லரித்துப்போன ஒரு பழையசட்டம், காரணம் இந்தப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்கள். 140 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெள்ளைக்காரன் இருந்தபோது அவன் உருவாக்கிய கவர்னர் அன்றைக்கு வேந்தன், ஆனால் நாடு சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகும், ஒரு சுயாட்சி முறையை ஒரு 'ஃபெடரேஷன்' அமைப்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு வந்ததற்குப் பிறகும், நாம் அதை இன்றைக்கும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் முன்னாலேயே சொன்னேன், கல்வியமைச்சர் இணை வேந்தர் என்று. ஆனால் இணை வேந்தருக்கு என்ன அதிகாரம் என்றால் ஒன்றுமே கிடையாது. அது ஏதோ ஒரு அலங்காரப் பதவியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே தான், தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அரசு பதில் சொல்வதற்கும், அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிர்வாகத்திலே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளுக்கும், அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை நடத்திச் செல்வதற்கும் அதற்குத் தேவையான நிதியுதவிகளைத் தருவதற்கும், அதைக் காப்பாற்றுவதற்கும் அது வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் அதை உருவாக்குவதற்கும் இருக்கிற உரிமை பெற்ற ஒரு அரசு, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குள்ளே தன்னுடைய சுருத்துக்களைச் சொல்ல முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, கதவுகளெல்லாம் அடைக்கப்படுகிறபோது நாங்கள் சட்டமன்றத்தைத்தான் தேடி வர வேண்டியிருக்கிறது. சட்டமன்றத்திலே இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி,

[திரு. இராம வீரப்பன்] [1992 பிப்ரவரி 10]

சில அதிகாரங்களைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. இது எந்தச் சூழ்நிலையிலே கொண்டுவந்தது என்று நீங்கள் கேட்டால், அது சென்ற கூட்டத் தொடரில் நம்முடைய டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் இதேபோன்ற ஒரு சட்டத்திருத்தத்தை நிறைவேற்றியபோது தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நீங்கள் கேட்டுக் பெறவில்லையோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் இப்போது அதைத் தொடர்ந்து, எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், தவிர, இந்த இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மாத்திரம் இது பழைய சட்டங்கள் என்கிற காரணத்தினால் மத்திய அரசினுடைய மூன் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டாக வேண்டும்.

நண்பகல் 12-00

இந்தப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கெல்லாம் நாம் சட்டத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இந்த மூன்று பேர்களை நியமிக்கிறோம். எல்லோரும் மனிதர்கள்தான். நாம் ஒன்றும் உலகத்திலே மிகச்சிறந்த, அப்பழுக்கற்றவர்களை, பத்தரை மாற்றுத் தங்கங்களை தேர்ந்தெடுத்து, விட முடியாது. சிண்டிகேட் தேர்ந்தெடுக்கிறது—மெஜாரிட்டி, செனேட் தேர்ந்தெடுக்கிறது—மெஜாரிட்டி. அந்த இருவரும் சேர்ந்து, ஆளுநர்-வேந்தர் அவர்கள் நியமிக்கிற ஒருவருடைய கருத்துக்கு மாறு பட்டால் அவர்களுடைய கை கூடி, ஒங்கி விடும்.

இன்றைக்குப் பல்கலைக் கழகங்களுடைய சிண்டிகேட், செனேட் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதையும் நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். அதிலேயும், குறிப்பாக நம்மைப் போன்ற அரசியல்வாதிகள் உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே, சுமை எல்லா வற்றையும் அரசாங்கத்தின் தலையிலே வைத்துவிட்டு சுமந்து கொண்டு மாத்திரம் போ; சுமந்து கொண்டிருக்கிற கழுதையாக மாத்திரம் இரு; மற்றவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே என்று சொல்வது ஜனநாயகம் ஆகாது. ஆகவே, இதற்கு உள்ளே நுழைந்து இதை ஒரு விவாதப் பிரச்சினையாக மாற்றிவிடாமல், வேந்தராக இருக்கிற ஆளுநர் அவர்கள், ஒரு பட்டியல் வருகிறது அந்தப் பட்டியலிலே தகுதியானவர்கள் இல்லை என்று அவர்கள் கருதுவார்கள் என்றால், வேறு ஒரு குழுவை அமைக்கின்ற உரிமையை இந்த சட்டத் திருத்தம் தருகின்றது.

நான் கேட்கின்றேன். நான் மேலே சொன்னதைப்போல, சிண்டிகேட் தேர்ந்தெடுக்கிறது. செனேட் தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஆளுநர்-வேந்தர் அவர்களால் நியமிக்கப்படுகின்ற மூவராலும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் எல்லாருமே தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக வந்து விடுவார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? இதிலே இருக்கிற நடைமுறை சிக்கலையும் சொல்லுகிறேன்.

1992 பிப்ரவரி 10] [திரு. இராம வீரப்பன்]

பல பேர் ஒதுங்கி இருப்பார்கள். நாம் சில திறமையானவர்களை, உலகப் புகழ் மிக்க நிர்வாகிகளை, விஞ்ஞானிகளை, இவர்கள் துணை வேந்தர்களாக வந்தால் சரியாக இருக்கும் என்று எண்ணியிருப்போம். அரசாங்கம் கூட எண்ணியிருக்கும். வேந்தரும் எண்ணியிருப்பார்கள். ஆனால் அவர் இந்தப் போட்டிக்கு உள்ளே வராமல் ஒதுங்கியே இருப்பார். அவர் கிடைப்பாரா, மாட்டாரா என்கிற சந்தேகம் கூட இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் வரவேண்டுமென்று விரும்பிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் அவர் கிடைக்க மாட்டார் என்கிற ஒரு நிலைமை. இரண்டாம் தர, மூன்றாம் தர என்று அந்த வரிசையிலே வருகிறவர்களும் இந்தப் பட்டியலிலே இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. ஒரு வேளை வேந்தர் விரும்பினால், அரசாங்கம் விரும்பினால், ஒருவேளை அரசாங்கத்தைக் கலந்து கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்கிற உணர்வோடு வேந்தர் அரசாங்கத்தைக் கலந்து பேசினால், அப்படிப்பட்ட மிகச்சிறந்த ஒருவர் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தராக வருவது, பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சிறப்பு, இந்த மாநிலத்திற்கும் சிறப்பு, கல்வித் துறைக்கும் சிறப்பு என்று ஒரு முடிவு எடுக்கிறபோது, மீண்டும் ஒரு பட்டியலை நீங்கள் தாருங்கள் என்று கேட்பதிலே ஒரு தவறும் இருக்காது. ஆகவே, இதற்கு ஒரு காரணம் தேடிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு மிகச்சிறந்த நிர்வாக நடைமுறை இது. எங்கேயாவது இன்னும் நல்லவர்கள் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படுமேயானால், அவர்களைத் தேடிச் கண்டுபிடிப்பதற்கு வசதியாக, அங்கே சட்டம் ஒரு தடையாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறதே தவிர, வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை. ஜனநாயக உணர்வோடு கொண்டு வரப்படுகிற சட்டத் திருத்தம்தான் இது. இதில் ஜனநாயக விரோதம் இல்லை. இந்த விளக்கத்தைப் பெற்றதற்குப் பிறகு நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அந்த எண்ணத்தின்படி, மாண்புமிகு திரு. பாலகிருஷ்ணன் தன்னுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மாத்திரம் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகளிலே யாரும் தேறவில்லை, தேறவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் இன்னும் பழைய காலத்தையே எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு வருகிற இளைஞர்களில் 99.9 சதவீதம் பேர் இந்த ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகளைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்படுவது இல்லை. அவர்கள் இன்ஜினியர்களாக, டாக்டர்களாக, வேறு தொழில்களுக்குப் போகிறார்கள். வேறு தொழில்களில் அக்கறை கொள்கிறார்கள். அமெரிக்கா விற்குச் செல்கிறார்கள், இங்கிலாந்திற்குச் செல்கிறார்கள்

[திரு. இராம வீரப்பன்] [1992 பிப்ரவரி 10]

காலமே மாறியிருக்கிறது. இளைஞர்களுடைய எண்ணமே மாறி இருக்கிறது. ஏதோ இந்த நாட்டிலே இருக்கிற இளைஞர்கள் அனைவரும் ஐ.ஏ.எஸ். படித்தால்—எத்தனை ஐ.பி.எஸ். ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 80 அல்லது 90 சதவீதம் ஐ.ஏ.எஸ்.ஸைத்தான் இந்திய அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கிறது. இதிலே தமிழ் நாட்டிற்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று கருதுகிறீர்கள்?

நான் கூட நேற்று நம்முடைய நத்தம் தொகுதியில் மிக அற்புதமான பள்ளி, அரசாங்கப் பள்ளி, நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டேன். அநேகமாக இந்தியாவிலே அப்படிப் பட்ட சிறப்பு மிக்க ஒரு பள்ளி இருக்காது ஒரே பள்ளியில் பயின்றவர்கள், நான்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் நம்முடைய தமிழக அரசிலே மூன்று பேர், ஒரிஸ்ஸா கேடரில் ஒருவர், அதிலும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் தமிழிலேயே ஐ.ஏ.எஸ்., பரிட்சை எழுதி, பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் ஒரிஸ்ஸாவிலே டணியாற்றுகிறார். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில், பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதியில் கிராமப்புறப் பகுதியில், நத்தம் அரசினர் பள்ளியில் பயின்றவர்கள் நான்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை அந்தப் பள்ளி உருவாக்கித் தந்து இருக்கிறது.

பிற்பகல் 12-05

இன்றைக்கு யாரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆக வேண்டும் என்று கவலைப் படுவதில்லை. இளைஞர்கள் அனைவரும் புதிய புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னொன்றையும் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் எல்லாம் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது நாம் கொஞ்சம் விழித்துக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது மற்றவர்கள் எல்லாம் விழித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். நாம் அவர்களோடு போட்டி போடுகிற சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்.

இங்கே நாம் ஆங்கிலமே பயில வேண்டும், பயில வேண்டும் என்கிறோம். வடக்கே இருக்கிற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தியிலேயே பரிட்சை எழுதித் தேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் டெல்லி பல்கலைக் கழகம், நேரு பல்கலைக் கழகம், பஞ்சாபிலே, சண்டிகாரிலே இருக்கின்ற பஞ்சாப் பல்கலைக் கழகம் போன்ற வடக்குப் பகுதி மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் அனைவரும் டெல்லியிலே முகாமிடுகிறார்கள். டெல்லியிலே இதற்கென்றே பயிற்சி பெறுகிறார்கள். மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் எந்தெந்தக் கேள்விகள் வந்தன என்றெல்லாம் தனியாகத் தயாரிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியிலேயே எழுதுகிறார்கள். தேர்ச்சியையும் பெறுகிறார்கள்.

1992 பிப்ரவரி 10] [திரு. இராம வீரப்பன்]

நான் ஒரு புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ சமீப காலத்திலேதான் இந்த எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டது, குறைந்துவிட்டது என்கிற ஒரு தவறான எண்ணம் நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. புகழ் மிக்க பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் இருந்த காலத்திலேயே குறையத் தொடங்கி விட்டது. அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே நம் முடைய இளைஞர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். ஆகவில்லையே என்று கவலைப்படாதீர்கள். நம்முடைய இளைஞர்கள் ஆற்றல் மிக்க தொழில் வினைஞர்களாக, விஞ்ஞானிகளாக, இன்ஜினியர்களாக, மருத்துவர்களாக இந்தச் சமுதாயத்தை வளர்க்கின்றவர்களாக மாறவில்லையே என்றுதான் இன்றைக்குக் கல்வித் துறையிலே கவலைப்படுகிறோம். அதற்கான முறையில் கல்வித் திட்டங்களை நாம் மாற்றியமைத்துக் கொள்வதற்காக மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய ஒரு தொடர்புதான் இந்தச் சட்டத் திருத்தம்.

பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர்கள் எப்படி இருந்து எப்படி இறங்கி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே சூசகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இது பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் அளவிலே மாத்திரமல்ல. கல்வித்துறை அனைத்திலும்தான் இருக்கிறது. நான் அதற்காகத்தான் சொன்னேன். நத்தம் பள்ளியிலே பயின்றவர்கள் ஆறாவது வகுப்புக்கு மேலே ஆங்கிலத்தை ஒரு மொழியாகப் பயின்றவர்கள்; மற்ற பாடங்களைத் தமிழிலே பயின்றவர்கள் அவர்கள். அதிலே ஒருவர் தமிழிலேயே ஐ.ஏ.எஸ். பரீட்சை எழுதித் தேறியிருக்கிறார். இன்றைக்குத் தமிழைப் படித்தால் ஐ.ஏ.எஸ். ஆக முடியாது ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் எல்லா பதவிகளையும் பெற முடியும் என்ற தவறான உணர்வுகளை எழுப்பி கல்வியின் அடிப்படையையே நாம் தகர்த்திருக்கிறோம். அதை நாம் செப்பனிட்டாக வேண்டும். அதற்கான சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட இருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரே வகையான, ஒரேமாதிரியான சட்டம் செய்யப் போகிறோம். அது அடுத்த கூட்டத் தொடரிலே கூட வரலாம்.

அடுத்து தனியார் கல்லூரிகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை சட்டமுன்வடிவிலே பேசியிருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். அதை விட்டு அவர்கள் இந்த மசோதாவில் பேசிவிட்டார்கள். தனியார் கல்லூரியிலே இருக்கின்ற சங்கடங்களை அரசு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது தொடர்பில்லை என்றாலும் இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளும் இங்கே வந்துவிட்ட காரணத்தால் கிறித்துவக் கல்லூரிக்கு நான் அன்பான வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். தயவு செய்து பிரச்சினையை சுமுகமாகத்

[திரு. இராம வீரப்பன்] [1992 பிப்ரவரி 10]

திர்க்க முயலுங்கள். உங்களுடைய ஒரு கல்லூரியின் செய்கையினால் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான பக்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். நாங்கள் அந்த ஆசிரியர்களோடு மோதிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. இவை அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் ஒரு தனியார் கல்லூரி மூன்று ஆசிரியர்களை வேலையை விட்டு நீக்கியிருப்பதுதான். வேலையை விட்டு நீக்குகிற உரிமை அவர்களுக்கு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் முன்னாலேயே பேசியிருந்தால் சொல்லியிருப்பேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை என்பது, ஒரு மிகச் சிறந்த கல்விமான் 1754-லே தோன்றி 1794-லே மறைந்து. அந்த 40 ஆண்டுகளுக்குள்ளே மாபெரும் வரலாற்றைப் படைத்த வள்ளலாக விளங்கியவர் அமைத்தது. அந்த நிறுவனங்களுக்காகவே நாம் சுமார் 4 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 12-10

அதைப்போல் இந்த கிறித்துவக் கல்லூரிக்கு 1-1/4 கோடி ரூபாய் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு வழங்கியதற்குப் பிறகும் அவர்கள் யாரை நியமிக்கிறார்கள்? தெரியாது. யாரை நீக்குகிறார்கள்? தெரியாது. மற்ற தனியார் கல்லூரிகள் யாரையாவது நீக்க வேண்டுமென்றால் அரசினுடைய முன்னனுமதியைப் பெற வேண்டும். சிறுபான்மைக் கல்லூரிகள் அவ்வாறு நீக்க வேண்டுமென்றால் அரசினுடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாம் இந்தச் சூழ்நிலைகளை எண்ணி அதற்கும் சட்டங்களைக் கொண்டு வர இருக்கிறோம். காரணம் பல்வேறு உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் இன்றைக்கு வந்தாகிவிட்டன. நீங்கள் இந்தச் சட்டத் திருத்தமே ஜனநாயக விரோதம் என்கிறீர்களே, நமது அரசியல் சட்டம் வழங்கி இருப்பதாகக் கூறப்படுகிற அந்த அடிப்படை உரிமைகளுக்கே இன்றைக்கு உச்சநீதிமன்றம் புதிய வியாக்கியானங்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் இந்த மன்றத்தின் மூலம் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். அருள்கூர்ந்து இந்த அரசாங்கம் சொல்கிற யோசனை ஒன்று. 'ஆர்ப்பிட்டுரேஷன்'. அந்தக் கல்லூரியிலே படித்த ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரின் தலைமையில், நிர்வாகத்தினுடைய பிரதிநிதியும், ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதியும் மூவரும் சேர்ந்து விசாரிக்கட்டும். ஏனென்றால் அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தைப் பற்றி பல புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கல்லூரி முதல்வர் வந்ததற்குப் பிறகுதான் இத்தனை குழப்பமும் என்று புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. நிர்வாகத்தினர் இந்த ஆசிரியர்கள் மிகுந்த கடுமையானவர்கள், வைத்துக்கொள்ள முடியாதவர்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். 5 ஆசிரியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, 2 ஆசிரியர்களுக்குக் கொஞ்சம் குறைந்த தண்டனை கொடுத்து வைத்துக் கொண்டார்கள்.

1992 பிப்ரவரி 10] [திரு. இராம வீரப்பன்]

3 ஆசிரியர்களை வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கின்றார்கள். நான் ஆசிரியர்களுக்காகவும் வக்காலத்து வாங்கவில்லை. நிர்வாகமும் சரியாக நடைபெறுகிறது என்றும் நான் சொல்லவில்லை. இதைப் பரிசீலிப்போம், ஆய்வு செய்து, அறிக்கை தருகின்ற ஒரு ஆர்ப்பிட்டுரேஷன். அதை ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் நிர்வாகத்தைக் கேட்கிறோம். அவர்கள் பிடிவாதமாக மறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். எங்கள் கல்லூரி நிர்வாகத்திற்குள்ளே வேறு யாரும் தலையிடக் கூடாது, தலையிட முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காக நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை ஆணையைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பணம் வாங்குவதற்கு மாத்திரம் எங்கேயும் போய் அவர்கள் எந்த ஆணையையும் பெறுவதில்லை. அது நாமே பார்த்து அவர்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். தனியார் கல்லூரிகளுக்கு மாத்திரம் ஆண்டிற்கு ரூ. 75 கோடி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ரூ. 150 கோடி அளவுக்குக் கல்லூரிக் கல்விக்குச் செலவழிக்கிறோம். அதிலே தனியார் நடத்துகிற கல்லூரிகளுக்கு ரூ. 75 கோடி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அந்தக் கல்லூரிகளினாலே இன்றைக்கு ஒரு அமைதியின்மை, ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தம் போன்ற, கல்விக்கு இடையூறு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே கல்வித் தரம் குறைந்து விட்டது என்று குறை கூறுகிறார்கள். இருக்கின்ற கல்வித் தரத்தைக் குறைப்பதற்கு இப்படி ஒரு கல்லூரி காரணமாக இருக்கிறது. நான் அவர்களை அன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வேன், தயவு செய்து மற்றவர்கள் இதிலே உட்கார்ந்து பேசி எந்தப்பக்கம் நியாயம் இருக்கிறது என்று கண்டறிவதற்கு அந்த நிர்வாகம் முன் வர வேண்டும். இதுதான் அரசினுடைய வேண்டுகோள். இது சிறுபான்மை என்கின்ற ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு, இந்த அரசாங்கம் ஏதோ சிறுபான்மைக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்கின்ற மாயத் தோற்றத்தை உருவாக்குவதற்கு சிவர் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தை விட்டால் வேறு எந்த அரசாங்கமும், எந்த முதலமைச்சரும் சிறுபான்மை இனத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு வர மாட்டார்கள்.

நான் மாண்புமிகு தமிழரசன் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் ஒரே ஒரு புள்ளி விவரத்தைச் சொல்கிறேன். நேற்று மாண்புமிகு தமிழரசன் அவர்கள் பேசிய ஒரு கருத்துக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விடையிறுத்தபோது, மாநிலக் கல்லூரியிலே தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு இடம் வழங்கவில்லை என்று குற்றச்சாட்டுச் சொன்னார்கள். அதற்குப் புள்ளி விவரத்தோடு பதில் சொன்னார்கள். அதற்கு வேறு விளக்கத்தை தமிழரசன் அவர்கள் தந்திருக்கிறார். அதை அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. இராம வீரப்பன்] [1992 பிப்ரவரி 10]

ஆனால் கிறித்துவக் கல்லூரி என்பது தோற்றுவிக்கப்பட்டதற்குக் காரணமே பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட கிராமப்புற மக்களுக்காகத்தான் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஸ்காட்லேண்ட் மிஷன்-ஆலே தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதனாலே தான் தாம்பரம் போன்ற ஒரு பிற்படுத்தப்பட்ட, இன்றைக்கு அது நகரம், 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தயவுசெய்து அந்தப் பகுதியைப் பற்றி எண்ணிப் பாருங்கள், அப்படித் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அந்தக் கல்லூரியில் சென்ற ஆண்டு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய மாணவர்கள் 8 அல்லது 9 சதவிகிதம் தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டப்படி 18 சதவிகிதம் சேர்த்தாக வேண்டும். ஒரு மாநிலக் கல்லூரியிலே ஏன் சேர்க்கவில்லை என்று தமிழரசன் அவர்கள் கேட்டாரே, கிறித்துவக் கல்லூரியில் நம்முடைய பணத்தினாலே நடைபெறுகின்ற கல்லூரியில், 8 அல்லது 9 சதவிகிதம் இன்றைக்கு முன்னாலே இருந்த முதல்வர் அவர்கள் 10, 12 சதவிகிதம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னாலே 18 சதவிகிதம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று நடைபெறுகிற ஒரு கல்லூரியில் 8 அல்லது 9 சதவிகிதம் தான். அந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் கூட தர மறுக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நியாயங்களுக்கும் எந்த சட்டதிட்ட விதிகளும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. அருள்கூர்ந்து அந்த நிர்வாகம் இந்தப் பிரச்சினையில் சுமுகமாக மற்றவர்களுடைய உணர்வுகளை மதித்து இந்த நாட்டில் கல்வித் துறை அமைதியாக செயல்படுவதற்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பல்கலைக் கழக சட்டத் திருத்த மசோதா என்பது ஜனநாயக விரோதமானதல்ல. ஜனநாயகத்தை மதிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலைக்காக இடப்படுகின்ற ஒரு அஸ்திவாரம்.

பிற்பகல் 12-15

இதைத் தொடர்ந்து புதிய மசோதா வருகிறபோது, பல்வேறு திருத்தங்கள் வரும். நீங்கள் எண்ணுகின்றதுபோன்று இந்தப் பல்கலைக்கழகங்களினுடைய நடவடிக்கைகள் மிகச் சிறந்த முறையில் நடப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைச் சொல்லி, மீண்டும் இது ஜனநாயக விரோதமல்ல, ஜனநாயக உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிற சட்டத் திருத்தம் என்று சொல்லி, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய தரப்பில் வேறு ஏதேனும் தெரிவிக்க விரும்புகிறார்களா? பதில் உரையாக ஏதேனும் நீங்கள் சொல்வதாக இருந்தால் இப்பொழுதே சொல்லிவிடலாம்.

1992 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், நீண்ட விளக்கத்தை இதுதற்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் அதனோடு சேர்க்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தம்புசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்தக் குழு கலைக்கப்படுகிறது, அதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி பொருள் அல்ல. அந்தக் குழு 3 பேர் கொண்ட ஒரு பட்டியலை வேந்தர்க்கு அனுப்பிய உடனேயே தானாகவே கலைந்து விடுகிறது. அதற்காக நாம் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்குப் பின்னாலே அந்தக் குழுவுக்கு அதிகாரம் இல்லை. வேந்தரிடத்திலே அந்தப் பட்டியல் போன பின்னாலே அந்தப் பட்டியலில், தகுதியானவர்கள் யாரும் இல்லையென்று வேந்தர் கருதினால் மீண்டும் புதிய ஒரு பட்டியலைப் பெறுவதற்காக ஒரு குழுவைப் புதிதாக அமைப்பதற்காக கொடுக்கின்ற அதிகாரம் இது. அந்தப் பட்டியலை வேண்டாமென்று நிறுத்துவதற்காகவும், புதிய ஒரு குழுவை அமைப்பதற்காகவும் எடுக்கப்படுகிற ஒரு அதிகாரத்தை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலே ஜனநாயகத்தைப் பற்றி அவர்களே தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று, 3 பேர் கொண்ட ஒரு கமிட்டி, 3 பேர் கொண்ட ஒரு பட்டியலை வேந்தருக்கு அனுப்பிவிட்டால், அதில் யாராவது ஒருவரைத்தான் கட்டாயம் எடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால், வேறு வழியில்லை என்ற நிலை வரும்போதுதான் ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து வருகிறது. எனவே, இந்த 3 பேர் தான் எல்லாவற்றையும் கையிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 3 பேர் அனுப்புகிற அந்தப் பட்டியல் திருப்திகரமாக வேந்தருக்குப் படவில்லையென்று சொன்னால் அது திருப்பி அனுப்பப்படும். நேறு பட்டியல் கொடுப்பார்கள். ஆகவே, வேறு குழு நியமிக்கப்படும் என்ற நிலைமை வரும்போது ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றதான் என்று, இந்தக் குழு கூட அதிக அக்கறையோடு இருக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எனவே, அந்த வகையிலேதான் இது செய்யப்படுகிறது. இதிலே கொடுக்கிற அதிகாரம்கூட அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்படவில்லை. வேந்தருக்கு தான் கொடுக்கப்படுகிறது எனவே, இதிலே அரசியல் நுழைந்துவிடும் என்று யாரும் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். எனவே, ஜனநாயகம் முழுமையாக காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் வாபஸ் பெற்று, இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வி. கே. லட்சுமணன்.

[1992 பிப்ரவரி 10]

*திரு. வி. கே. லட்சுமணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, துணை வேந்தருடைய பெயரைப் பரிந்துரை செய்கிறபோது, குழுவை வேந்தர் அவர்கள் எத்தனை முறை மாற்றலாம் என்பது பற்றிய விளக்கம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் இல்லை. இதை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் முயற்சியிலே நீண்டக் காலத்திற்குப் பிறகு, இப்படி சட்டத்திலே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். 100, 150 ஆண்டுக் கால கட்டத்திலே, அதனால்தான் முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்கு எல்லாம் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக பல்கலைக் கழகங்களுக்காக ஒரே சட்டம் வர இருக்கிறது. அப்போது குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து, மிகத் தெளிவான சட்டம், அன்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படும். அதுவரை இந்தக் காலவரையறை, எத்தனை முறை என்பதைப் பற்றி இதிலே குறிப்பிட தேவையில்லை, அது அவசியமும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 10 முடிய திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 10 முடிய, சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

1992 பிப்ரவரி 10]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமூன் வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக் கழகங்கள் சார்ந்த சட்டங்களின் (திருத்த) சட்டமூன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமூன்வடிவு எண் 2/1992) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”.

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ஆம்” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “இல்லை” என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமூன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.